Nr. 1348.

Currenda VI.

A. D. 1877.

N. 59/praes.

Societas italæ Juventutis Catholicæ, Bononiæ die 3. Junii 1876 sequentem provocationem ad omnes Catholicos edidit, ex occasione Jubilæi Episcopalis Pii IX. Pontif. Maximi quam Venerabili Clero pro notitia communicamus:

De Jubilæo Episcopali
PII IX. PONT. MAX.

Ad Catholicos.

Supremum Consilium Societatis italae Juventutis Catholicae meminisse gaudens quo animo, non modo a nostris, verum etiam ab universi orbis fidelibus obsecundatum antea fuerit suae instantiae suisque propositis de duobus Beatissimi Patris Pii IX auspicatissimis fastis celebrandis, nunc eo fidentius novi fasti peragendi rationem Catholicis omnibus proponere studet, quo praeteritarum sollemnitatum splendor decusque adaequetur.

Die XI Aprilis MDCCCLXIX, faustissimo sane et nunquam interituro, catholicus orbis *Jubilaeum Sacerdotale* Pii IX maxima laetitia et plausu est prosecutus.

Biennio post, die scilicet XVI Junii an. MDCCCLXXI (quamquam hostilis potestatis fluctus usque ad Vaticani limina, Deo ita permittente, vehementer infremerent) *Jubilaeum Pontificale* ejusdem augusti Patris, qui unus a B. Petro Ap. annos XXV romani Pontificatus explevit, pariter celebratum est qua majori per temporum nequitiam dignitate fieri potuit.

Iam vero proximo anno MDCCCLXXVII ejus *Jubilaeum Episcopale* occurret, quum die III Junii quinquagesimus annus revolvetur, ex quo ipse Romae ad S. Petri in Vinculis in Episcopum inunctus est a Card. Franc. Xav. Castiglioni, qui deinde sub nomine Pii VIII romanam Sedem obtinuit.

Hujus igitur gratissimi festi tempore accedente, quisnam Catholicorum vehementes addi sibi stimulos non persentiat ad ejus diei faustitatem pro viribus ornandam, augendam, concelebrandam? Si enim cuivis morigero filio non opus est suasionibus ut peculiare obsequentis amantisque animi testimonium proprio parenti exhibeat, quid nempe erit, cum de publicò parente agitur, de ipso Jesu Christi Vicariò, de Pio IX illo, rerum gestarum

gloria et praeconio omnium gentium plane immortali? Verum si non multis opus est verbis ad eum filialem ardorem in omnium animis excitandum quem toties multimode ostenderunt, oportet tamen ut finem novi hujus erga venerabilem Patrem pietatis testimonii clare aperiamus, quo alacrius in ipsum a Catholicis universis incumbatur. Cum scilicet atrocius in dies exardescat bellum adversus Christum et ejus Vicarium, cujus ne quotidianis quidem doloribus nec venerabili canitici honori vel minime parcitur, necesse omnino est ut supremo mysticae Navis Gubernatori arctius usque nos adstringamus; ne procella obruat; dumque impiorum astus et odium in Patrem, heu nimium! desaevit, nostrum est amantius in eum ferri, palamque nos profiteri adeo illi addictos devinctosque, ut pro ipsius dignitate vindicanda, tuenda, amplificanda comparati simus omnia nostra posthabere et pectorum nostrorum munimentum quoque obiicere, immobili ad extremum usque spiritum voluntate.

Hunc itaque in finem, pro nostro in sanctum Pontificem inexplebili studio, ad novum et maxime insigne fidei pietatisque argumentum proferendum Catholicos provocamus. Sic, quemadmodum dies XI Aprilis an. MDCCCLXIX et XVI Junii an. MDCCCLXXI in Ecclesiae fastis gloriosa recordatione perdurant, et dies III Junii an. MDCCCLXXVII unanimi catholici orbis plausu ita in posteros prorogetur, ut venientibus saeculis id memoria prodatur, quod, si olim Dei providentissimo consilio tantus christianae reipublicae datus Pontifex, isque unicus ab Apostolorum Principe ad sex lustra, vel temporibus iniquissimis, servatus fuit, qui vero ea aetate extiterunt Catholici huic tam praeclaro beneficio affecti nullam praetermisere opportunitatem quam augusto Ecclesiae Capiti peramantem suam voluntatem profiterentur, iidemque unanimi ardore et exultatione *Jubilaeum Sacerdotii* ejus, *Episcopatus* et *summi Pontificatus* celebrarunt.

Interim ab ortu ad occasum, quotquot sumus catholicae religionis, jam nunc concordem quotidie ferventemque precem ad divinae clementiae solium extollamus, quo incolumem et florentem sanctissimum eum Senem tutetur, cui novum hoc, sollemne et publicum pietatis testimonium exhibituri sumus, anno quinquagesimo ab accepta per episcopalem consecrationem amplitudine sacerdotii — Vivat o Pius, vivat ad annos plurimos!

PROPOSITA

I. Instemus magis usque precibus pro incolumitate Beatissimi Patris: ea nobis quotidiana sit precatio quam ipsa S. Ecclesia in sua Liturgia exhibet — *Oremus pro Pontifice nostro Pio: Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.* —

II. Ad haec oblationes unusquisque addat ipsi I. C. Vicario, ad inopiam et captivitatem nefarie redacto; ideoque jam nunc omnes conferamus quae sollemni illa die Jubilae Episcopalis possint offerri in *Symbolum filialis amoris.*

III. Praeterea quisque proferat partus sui ingenii, industriae et artis. — His donis colligendis sollemnis Expositio per ejusdem Jubilaei celebritatem aperietur Romae in Vaticano. Ad hoc opportuna *Statuta* quam primum evulgabuntur, et peculiares etiam Comitatus in eis nationibus constituentur quae tam magnificae Catholicorum obtestationi se

associare voluerint: numismata et tesserae honorariae a delectis Judicum Collegiis tribuentur. (1)

IV. Ad Basilicam Eudoxianam S. Petri in Vinculis, in qua Pius IX Episcopus initiatus est, *Peregrinationes* instituentur in gratiarum actionem Deo, quod eum tam feliciter nobis servaverit, simul exorando ut optatissimum Ecclesiae maturet triumphum.

V. Ad solium Sanctissimi Patris *Legationes* mittentur, delaturae obsequium et felicitatis auspicia a singulis Catholicorum nationibus.

VI. Quaeque natio, regnum, provincia, civitas, parochia Jubilaeum hoc publici Pastoris et Patris insigni exultationis apparatu concelebret.

Bononiae, die III Junii an. MDCCCLXXVI.

Pro Societatis Italae Juventutis Catholicae
JOANNES ACQUADERNI Praeses.
ALFONSUS RUBBIANI *Secret. Gener.*

Provocatio haec communicatur ad interim pro notitia, mox speciales litterae pastorales de hoc Jubilaeo pro toto orbe catholico summi momenti promulgabuntur.

A Præsidio Episcopali
Tarnoviae die 16 Februarii 1877.

L. 1195.

Wezwanie do składek na budowę kościoła Najśw. Serca Jezusowego i klasztoru Franciszkanek Przenajświętszego Sakramentu we Lwowie.

Pod dniem 6. Marca 1877. otrzymaliśmy prośbę komitetu we Lwowie, utworzonego pod najdostojniejszą opieką *Jéj Cesarskiéj Wysokości Arcyksiężnéj Maryi Terezyi i prezydencyą Jéj Ekscelencyi Maryi z książąt Sanguszków hrabiny Potockiéj;* o wezwanie Wielebnego Duchowieństwa i Wiernych Dyecezyi Naszéj do składek, dla wybudowania kościoła Najświętszego Serca Jezusowego we Lwowie, pierwszego w kraju naszym, i na budowę klasztoru Franciszkanek.

Odezwa ta, tak pięknie ułożona, tak dokładnie oddaje i cel i zadanie kościoła i klasztoru Franciszkanek, że ją tutaj dosłownie umieszczamy:

---

(1) Jam constitutus est *Comitatus localis* romanus ad Expositionem Vaticanam, hoc muneris suscepto a *Circulo* S. Petri romanae Juventutis Catholicae.

Comitatus officia ita distributa — Praeses: Prof. Philippus Tolli — Praesidis vices gerentes: Adv. Carolus Santucci, Doct. Faustinus Ceccarelli — Secretarii: Adv. Augustinus Rolli, Henricus Dell' Elba — Thesaurarius: Attilius Ambrosini.

Pod Najdostojniejszą Opieką

Jéj Cesarskiéj Wysokości Arcyksiężnéj Maryi Teresy Austryackiéj

i

Prezydencyą

JÉJ EKSCELENCYI Z KSIĄŻĄT SANGUSZKÓW MARYI HRABINY POTOCKIÉJ.

Komitet zebrany w celu dopełnienia potrzebnych funduszów na budowę kościoła Najśw. Serca Jezusowego i klasztoru Franciszkanek Przenajśw. Sakramentu we Lwowie, odzywa się do ofiarności wszystkich Serc katolickich, wszystkich dusz pobożnych i szlachetnych, aby chciały przyjąć udział w téj świętéj sprawie Bożéj, składając co kto może na wzniesienie Domu Pańskiego.

Pierwszy to będzie w kraju naszym kościół pod wezwaniem Serca Jezusowego i dotąd w całéj Polsce jedyny, obdarzony tą szczególnéj doniosłości łaską, iż cały dzień dla publiczności otwarty, mieścić będzie przenajśw. Sakrament w Monstrancyi wystawiony dniem i nocą, jako źródło błogosławieństwa nieustannie dla wszystkich płynące, jako tarczę Boską zasłaniającą nas od piorunów gniewu Bożego, na który mnóstwem grzechów swoich świat zasługuje tak bardzo!

Franciszkanki Najśw. Sakramentu całe swoje szczupłe mienie na budowę kościoła tego oddają. Poświęcone życiu pokuty i nieustającéj Adoracyi, pracują one nietylko na swoje własne bardzo ubogie utrzymanie, lecz także na otoczenie najstaranniejszą czcią zewnętrzną Tronu Eucharystycznego, gdzie Król Niebios nieustannie przebywa, i na zaopatrywanie ubogich kościołów w przedmioty do czci Boskiéj potrzebne.

Oprócz tego pewna liczba Sióstr, po za obrębem klauzury mieszkających, poświęca się pielęgnowaniu chorych na mieście, co zwłaszcza w czasie panujących epidemij okazuje się niezmiernie pożytecznem i potrzebnem, gdy chorzy niekiedy dla obawy zarazy nawet od najbliższych opuszczeni bywają. Mogą téż przy klasztorze Franciszkanek odprawiać rekollekcye osoby, któreby pragnęły odbywać ćwiczenia duchowne u stóp Najśw. Sakramentu. Zgromadzenie to łączy tym sposobem duchowne i materyalne pożytki, i sprawiedliwie dla chwały Bożéj i dla dobra publicznego wspierane być powinno w pobożnych dążnościach swoich, tém bardziéj, że obecnie zajmując szczupły domek, zakonnice nie mają dostatecznego pomieszczenia, a kaplicę tymczasowo urządziły z kilku pokoików w budynku, którego wilgotne i kruche ściany zawaleniem grożą. Uprasza się osoby zbierające ofiary, aby imię dających takowe, choćby datek był najmniejszy, zapisywane było, a korespondencye w sprawie téj kwesty prowadzone, ażeby do klasztoru Franciszkanek Najśw. Sakramentu składane bywały dla zachowania tych pism na zawsze w Archiwum klasztorném.

Każdy przyczyniający się do tego dzieła mieć będzie prawo do wdzięcznéj pamięci u Stóp Tronu Eucharystycznego, lecz imiona Dobrodziejów składających częściami lub jednorazowo dar wyrównywający sumie 500 złr. w. a. wyryte będą na marmurowéj ta-

blicy, umieszczonéj w murach Świątyni, aby ich ofiarność oprócz niebieskiéj nagrody, na ziemi także uwiecznioną była.

Ojciec Święty *Pius IX.* przysłał już błogosławieństwo Swoje na tę budowę i dla tych wszystkich, którzy téj budowie w pomoc przychodzić będą.

Ofiary mają być przesyłane do Jéj Ekscelencyi z książąt Sanguszków Maryi hrabiny Potockiéj.

Księżna Adamowa Sapieżyna,
Księżna Zuzanna Czartoryska,
Hr. Siemieńska - Lewicka,
Marya z hr. Karnickich br. Buol (w Gracu)
Hr. Urszula Golejewska,
Aleksandryna z Kownackich Hausnerowa,
Julia z hr. Wodzickich hr. Bielska,
Julia hr. Pinińska,
Z hr. Badenich Niezabitowska,
Hr. Comello,
Hr. Karolina Komorowska,
Irena Pogorska,
Walerya Bilińska,
Waleryanowa Podleska,
Z Ostaszewskich Niezabitowska,
Celina Rotaryusz,
Rozalina Bilińska,
Waleryan Podleski,
Hrabia Joachim Rostworowski,
Karol Mikuli,
Floryan Nałęcz Morawski,
Kalixt Orłowski,
X. Jurkowski prałat,
X. Mordziński,
X. Leonard Solecki,
X. Zoeller,
X. Ignacy Polkowski,
X. W. Koczoń w Tarnowie,
Tomasz Horodyski,
Antoni Bogdanowicz,
Hr. Bukowski.

Sekretarka: **Jadwiga Hr. Rozwadowska.**

Nie potrzebujemy wiele słów tracić na zachęcenie Wielebnego P. T. Duchowieństwa do składek, sama odezwa wyż przytoczona wystarczy. Kler Dyecezyi Naszéj chwalebnie się wszędzie odznaczał, kiedykolwiek do serca jego zapukaliśmy i do składek wzywali, czy to na ratunek cierpiącéj ludzkości, czy na ozdobę domu bożego, czy na misye katolickie. Mamy nadzieję, że i tym razem wezwanie Nasze nie zostanie bez skutku. Uzbierane składki odeślą Przewielebni XX. Dziekani do Konsystorza Naszego.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 8. Marca 1877.

L. 659.

W sporach o przekroczenie opłat kościelnych (jura stolae) orzekają w I. instancyi c. k. Starostwa.

Pod dniem 24. Stycznia 1877. L. 2681, otrzymaliśmy od c. k. Namiestnictwa następujące uwiadomienie:

„Z powodu specyalnego wypadku orzekło Wysokie c. k. Ministerstwo W. i Oś. reskryptem z dnia 8. Stycznia 1877. l. 9377, że w wypadkach przekroczeń rozporządzeń o opłatach kościelnych (jura stolae) c. k. Starostowie (we Lwowie i Krakowie Prezydent miasta) w myśl §. 26. ustawy z dnia 7. Maja 1874. (dz. u. p. Nr. 50) orzeczenia w I. instancyi wydawać mają.

O czém się Najprzewielebniejszy Ordynaryat zawiadamia.

Lwów dnia 24. Stycznia 1877. **Potocki.«**

To uwiadomienie udziela się Wielebnemu Duchowieństwu do wiadomości.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 5. Lutego 1877.

Nr. 68/praes.

DECRETUM.

Feria VI. Die 22. Decembris 1876.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PIO PAPA IX Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi, ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, habita in Palatio apostolico vaticano die 22. Decembris 1876. damnavit et damnat, proscripsit proscribitque, vel alias damnata atque proscripta in Indicem Librorum prohibitorum referri mandavit et mandat quae sequuntur Opera.

Larroque Patrice. De la création d'un Code de droit international et de l'institution d'un haut Tribunal juge souverain des différends internationaux. — Paris 1875.

Spaventa Bertrando. *Opera omnia philosophica.*

Vera A. prof. *Opera omnia. Quocumque idiomate.*

Storia della Chiesa per un vecchio cattolico italiano *(Luigi Anelli)* Vol. 2. — Milano Fratelli Treves editori, 1875. *Opus praedamnatum ex Reg. II. Ind. Trid.*

Katholisches RITUALE herausgegeben nach den Beschlüssen der beiden ersten Synode der Altkatholiken des Deutschen Reiches. — *Latine vero:* Rituale catholicum editum juxta decisiones duarum primarum Synodorum veterum — catholicorum imperii germanici. Bonnae 1875. *Libellus praedamnatus ex Reg. II. Ind. Trid. Decr. S. Off.* 6. Dec. 1876.

Katholischer KATECHISMUS herausgegeben im Auftrage der altkatholischen Synode. *Latine vero:* Catechismus catholicus editus ex mandato Synodi veteris — catholicae. — Bonnae 1875. *Libellus praedamnatus ex Reg. II. Ind. Trid. Decr. eod.*

LEITFADEN für katholischen Religionsunterricht an höhern Schulen, herausgegeben

im Auftrage der altkatholischen Synode. *Latine vero*: Directorium pro institutione Religionis catholicae in scholis superioribus, editum ex mandato Synodi veteris — catholicae. — Bonnae 1875. *Libellus praedamnatus ex Reg. II. Ind. Trid. Decr. eod.*

Venere al Tribunale della Penitenza -- Manuale dei Confessori con prefazione e traduzione di Osvaldo Gnocchi-Viani, — Roma Francesco Capaccini editore, 1877. *Decr. S. Off. 17. Januarii 1877.*

Itaque nemo cujuscumque gradus et conditionis praedicta Opera damnata atque proscripta, quocumque loco, et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut edita legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus ea tradere teneatur sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PIO PAPAE IX per me infrascriptum S. I. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc. Datum Romae die 19. Januarii 1877.

ANTONINUS CARD. DE LUCA Praefectus.

Fr. Hieronymus Pius Saccheri Ord. Praed.

Loco † Sigilli. S. Ind. Congreg. a Secretis.

Die 24. Januarii 1877. ego infrascriptus magister Cursorum testor supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

Philippus Ossani Mag. Curs.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 26. Februarii 1877.

L. 756.

W związku z ogłoszeniem przedsięwziętych reparacyj w budynkach plebańskich, jakotéż sprawionych aparatów i sprzętów kościelnych w Dekanacie Tuchowskim umieszczoném w kurendzie XX. r. 1876. strona 216, kurenda XXI. stron. 220, 221, 223 następuje dalszy wykaz.

Wykaz czyli dalszy ciąg od r. 1867. sprawionych rzeczy przy kościele paraf. w **Porembie radlnéj**, za bytności X. proboszcza Wawrzyńca Bednarza, a to z dobrowolnych składek parafian, jakotéż dodatku miejscowego księdza plebana, odnośnie do ogłoszenia w kurendzie XIII. z r. 1867. ustęp IV.

1) Obraz N. P. Maryi Różańcowéj odzłocono i odmalowano za 16 złr. — 2) Nowa ozdobna sukienka na Cyborium za 15 złr. — 3) Nowe Umbraculum za 30 złr. — 4) Odnowiono Antipedyum za 6 złr. — 5) Sprawiono nowe podniebienie pod baldachim za 6 złr. — 6) Wysrebrzono 16 starych lichtarzy za 24 złr. — 7) Kupiono 2 nowe lichtarze z drzewa i wysrebrzono takowe za 7 złr. — 8) Do katafalku 4 stare lichtarze zreperowano i olakierowano za 5 złr. — 9) Bractwo Różańca św. sprawiło dwa sztandary za 64 złr. — 10) Za staraniem Wawrzyńca Gawełczyka z Radlnéj, do czego się téż

i sam znacznie dołożył pracą i datkiem, sprawiono szafę na świéce dla bractwa Różańcowego za 25 złr. — 11) Gierlanda ze sztucznych kwiatów i 2 wazoniki z bukietami za 15 złr. — 12) Zreperowano miechy do organ za 16 złr. — 13) Wybito drzwi do zakrystyi od strony północnéj cmentarza za 7 złr. — 14) Przebudowano „Babieniec" podciągnięto dębowe przyciesie za 14 złr. — 15) Sprawiono ornat fioletowy za 25 złr. 16) Sprawiono ornat biały za 15 złr. — 17) Chorągiew św. Anioła stróża i św. Wawrzyńca odnowiono, obciągnąwszy ją nową jedwabną cieżką materyą i obrazy odmalowano za co wydano 34 złr. — 18) Obraz do ołtarza pobocznego Najświętszego Serca Jezusowego za 60 złr. — Wna Pani Wykowska ofiarowała piękne niebieskie firanki do wielkiego ołtarza w watości 15 złr. — 20) Nowy mszał przez Imci księdza Wgo Wawrzyńca Bednarza za 25 złr. — 21) Małe nowe Cyborium także przez tego plebana sprawione do kaplicy za 12 złr. — 22) Wny Pan Wykowski Józef z Radlnéj ofiarował drzewo na poręcze około schodów, a parafianie takowe zrobili 20 złr. — 23) Baldachim za 30 złr. 24) Nauczyciel p. Wojciech Klocek sprawił ozdobną kapę fioletową za 36 złr. — 25) Tenże sam dał odnowić t. j. posrebrzyć i wyzłocić starodawny kielich, kosztowało 14 złr. 26) Ze składek odnowiono kielich metalowy przez wyzłocenie 6 złr. — 27) Puszkę na komunikanty wewnątrz wyzłocono, zewnątrz wysrebrzono za 14 złr. — Razem wydano 556 złr. w. a.

W Porębie radlnéj dnia 20. lutego 1877.

Ks. Wawrzyniec Bednarz,
pleban.

Wierzchosławice. 1) Sporządzono budynki gospodarskie, dano podłogi w dwóch pokojach, i piec na plebanii, urządzono kuchnię i wymalowano 6 pokoji kosztem plebana 200 złr. — 2) Dano nowy dach na kościele, wystawiono organistówke, kosztem konkurencyi 1200 złr. — 3) Wystawiono nowe stajnie, kosztem konkurencyi, pleban dodał 400 złr. — 4) Wystawiono wikarówkę, któréj nie było, pleban dał na drzewo, a parafianie wybudowali. — 5) Sprawiono dywan przed wielki ołtarz za 40 złr. pleban dał 20 złr. — 6) Sprawiono 6 lichtarzy na ołtarz a 12 do katafalku drewnianych, pokostowanych — 7) Pleban dał 5 nowych okien na plebanii za 40 złr., wystawił parkan koło stajen za 60 złr. — 8) Łucya Więckowa sprawiła srebrny, rzeźbiony i wyzłacany kielich z patyną za 120 złr. — 9) Agniészka Dzierwina sprawiła także srebrny, pozłacany kielich z patyną za 90 złr. — 10) P. Baranowski, orgarmistrz ze Starego Sącza wyrestaurował organy bardzo dobrze za 200 złr., które parafianie złożyli.

Wierzchosławice dnia 6. lutego 1877.

Ks. Ignacy Rybicki,
pleban.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae, die 15. Martii 1877.

JOSEPHUS ALOJSIUS,
Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1877. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis. Impensis Consistorii.